

JUSTITISMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. juni 2016
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Anne-Sophie Stockmarr
Becker
Sagsnr.: 2016-0030-4559
Dok.: 1986065

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 633 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. maj 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 633 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalget:

”Hvad er ministerens holdning til, at nogle virksomheder ansætter tidligere advokater, der har deponeret deres bestalling, til at udføre advokatarbejde, men at disse på den måde ikke længere er omfattet af de advokatetiske regler?”

Svar:

1. Advokaters forhold er reguleret i retsplejelovens syvende afsnit (§§ 119-147 f). Retsplejelovens bestemmelser indeholder bl.a. nærmere betingelser for at kunne beskikkes som advokat og fastsætter et særligt tilsyns-, kontrol- og disciplinærsystem for advokater. Det fremgår desuden af retsplejelovens § 131, 1. pkt., at advokater er eneberettigede til at udføre retssager for andre med de undtagelser, der er fastsat i retsplejelovens §§ 136, 260 og 730 (møderetsmonopolet).

Advokater er desuden i medfør af retsplejeloven underlagt en række faglige og etiske krav. Retsplejelovens § 126, stk. 1, foreskriver således, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger, samt fremme sagen med fornøden hurtighed. En advokat må desuden efter retsplejelovens § 126, stk. 2, ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt og må efter retsplejelovens § 126, stk. 4, ikke uden for sin advokatvirksomhed i forretningsforhold eller i andre forhold af økonomisk art udvise en adfærd, der er uværdig for en advokat. Reglerne om god advokatskik er en retlig standard, hvis indhold nærmere fastlægges af Advokatnævnet og domstolene.

De advokatetiske regler er udarbejdet af Advokatrådet i henhold til § 18, stk. 4, i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund. Reglerne har bl.a. til formål at udgøre et bidrag til Advokatnævnets fastlæggelse af retsplejelovens standard for god advokatskik og indeholder en række bestemmelser om advokaters uafhængighed, forholdet til klienten, herunder om salærfastsættelse, advokatadfærd i retssager og om forholdet mellem advokater. Reglerne gælder for alle advokater og er udtryk for advokatstandens opfattelse af de krav, som må stilles til advokaters professionelle standard og etik i forbindelse med udøvelse af advokatvirksomhed.

Reguleringen af advokatområdet er begrundet i væsentlige offentlige hensyn, herunder behovet for at sikre borgernes retssikkerhed samt en effektiv og velfungerende sagsgang ved domstolene. Derfor fremgår det også af retsplejelovens § 120, stk. 1, 2. pkt., at en advokat, der har deponeret sin beskikkelse i Justitsministeriet, ikke må betegne sig som advokat i forbindelse med forretningsforhold. Retsplejelovens regler om advokater og de advokatetiske regler er således knyttet til autorisationen som advokat og den virksomhed, der udøves under brug af advokattitlen.

2. Bortset fra det ovenfor omtalte møderetsmonopol for advokater, jf. retsplejelovens § 131, 1. pkt., gælder der ikke noget forbud mod, at personer, der ikke er advokater – herunder personer, der har deponeret deres advokatbeskikkelse i Justitsministeriet – yder juridisk rådgivning. Retsplejelovens regler om advokater og de advokatetiske regler finder som nævnt ikke anvendelse i denne situation.

Juridisk rådgivning, der ydes af andre end advokater, vil dog i mange tilfælde være omfattet af andre former for regulering, der har til formål at sikre en vis beskyttelse af modtageren af rådgivningsydelsen, herunder bl.a. igennem fastsættelse af regler om god skik på det pågældende område. Dette gælder for eksempel i medfør af § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, der fastslår, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Tilsvarende fastslår § 16, stk. 1, i revisorloven, jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008, at en revisor skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik, herunder udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader.

Efter § 2, stk. 1, i lov om juridisk rådgivning, jf. lov nr. 419 af 9. maj 2006, skal den, som erhvervsmæssigt yder rådgivning af overvejende juridisk karakter til en modtager (forbruger), der hovedsageligt handler uden for sit erhverv, udvise en adfærd, som er i overensstemmelse med god skik for juridisk rådgivning. Rådgiveren skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klientens tarv tilsiger. Rådgivningen skal ydes med den fornødne hurtighed. Bestemmelsen svarer delvist til reglerne om god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Lov om juridisk rådgivning § 2, stk. 2-8, fastsætter desuden nærmere krav til den juridiske rådgivning, bl.a. krav om skriftlighed, pligt til at give op-

lysning om, hvorvidt rådgiveren er ansvarsforsikret, samt pligt til at holde betroede midler fra kunden klart adskilt fra rådgiverens egne midler.

3. Som nævnt ovenfor er retsplejelovens regler om advokater og de advokatetiske regler knyttet til autorisationen som advokat og den virksomhed, der udøves under brug af advokattitlen. For så vidt angår juridisk rådgivning ydet af andre end advokater, er der imidlertid, som også nævnt ovenfor, på en række områder fastsat særlige regler – herunder krav om god skik – for personer, der yder juridisk rådgivning uden at være advokater.

Jeg finder på den baggrund ikke, at der er anledning til at foretage sig yderligere i forhold til, at personer, der har deponeret deres advokatbeskikkelse i Justitsministeriet og dermed ikke er omfattet af de advokatetiske regler, yder juridisk rådgivning som led i en ansættelse i en virksomhed, der ikke er en advokatvirksomhed.